

ziemie odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby fizyczne lub prawne, trudniące się zbytem zapalek lub kamyków zapalowych na obszarze ziem odzyskanych i posiadające w prowadzonych przez siebie zakładach w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapasy tych artykułów pochodzące nie z polskiego monopolu zapalczanego, obowiązane są zgłosić zapasy tych artykułów w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego we właściwym urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych. Zgłoszenie należy wykonać pisemnie w dwóch egzemplarzach, podając:

- 1) imię i nazwisko bądź firmę;
- 2) dokładne miejsce prowadzenia handlu i przechowywania zapalek oraz kamyków zapalowych;
- 3) ogólną ilość zapalek i kamyków zapalowych według stanu z dnia zgłoszenia.

§ 2. Osoby, które dopełniły obowiązku, przewidzianego w § 1, będą mogły sprzedawać zgłoszone zapalki i kamyki zapalowe aż do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż 2 miesiące, licząc od dnia upływu obowiązku zgłoszenia.

§ 3. 1. Osoby fizyczne lub prawne, posiadające na obszarze ziem odzyskanych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapalniczki zaopatrzone w znaczek podatkowy czeski bądź zapalniczki bez znaczka, co do których wykazał się jednak kwitem z uiszczenia podatku obowiązującego przed wprowadzeniem monopolu zapalczanego na ziemiach odzyskanych, obowiązane są zgłosić te zapalniczki we właściwym urzędzie skarbowym akcyz

i monopolów państwowych do zaopatrzenia w znaczek podatkowy, przewidziany przepisami z zakresu monopolu zapalczanego.

2. Osoby, trudniące się wyrobem i zbytem zapalniczek, powinny dopełnić obowiązku zgłoszenia w ciągu miesiąca, natomiast osoby, posiadające zapalniczki na własny użytek w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zaopatrzenie zgłoszonych zapalniczek w znaczek podatkowy nastąpi bez pobrania jakichkolwiek opłat.

§ 4. Posiadanie zapalniczek, nie zaopatrzonych w znaczek podatkowy czeski, lub zapalniczek co do których nie zostanie udowodnione kwitem uiszczenie podatku obowiązującego przed wprowadzeniem polskiego monopolu zapalczanego, jest niedozwolone; posiadanie takich zapalniczek traktowane będzie jako nielegalne.

§ 5. Posiadanie niemonopolowego pochodzenia zapalek względnie kamyków zapalowych po upływie okresu likwidacji zapasu tych artykułów lub posiadanie zapalniczek nie zaopatrzonych polskim znaczkiem podatkowym po upływie okresu przeznaczonego na zgłoszenie zapalniczek do ostemplowania jest niedozwolone.

§ 6. Do przestępstw skarbowych polegających na naruszeniu przepisów niniejszego rozporządzenia stosuje się prawo karne skarbowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

466

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 lipca 1939 r.

o przywróceniu uprawnień emerytalnych, utraconych przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 313 i art. 319 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w związku z § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 791) zarządzam co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

- 1) wyraz „ustawa” oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) wraz z późniejszymi zmianami;
- 2) wyraz „ordynacja” oznacza ordynację ubezpieczeniową z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy str. 509) wraz z późniejszymi zmianami, w brzmieniu obowiązującym na obszarze b. dzielnicy pruskiej;
- 3) określenie „ustawa o kasach brackich” oznacza ustawę z dnia 28 lipca 1889 r.

o urzędzeniu stosunków bractw górniczych, które na zasadzie powszechnej ustawy górniczej są lub będą utworzone (Dz. u. p. austr. Nr 127) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów prawnych, dotyczących ubezpieczenia w bractwach górniczych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 339).

§ 2. 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy osób, które były ubezpieczone przed wejściem w życie ustawy:

- 1) na zasadzie IV księgi ordynacji — z wyłączeniem osób, należących do kategorii pracowników rolnych;
- 2) w myśl ustawy o kasach brackich.

2. Rozporządzenie niniejsze dotyczy również członków rodzin, pozostałych po osobach, wymienionych w ust. 1.

§ 3. Osobom, wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 1), przywraca się uprawnienia ubezpieczeniowe z tytułu ubezpieczenia na zasadach IV księgi ordynacji, utracone z powodu przerw w opłacaniu składek, w przypadkach:

- 1) gdy przerwy w opłacaniu składek powstały w okresie od dnia 1 stycznia 1929 r. do dnia 31 grudnia 1933 r.;
- 2) gdy przerwy w opłacaniu składek powstały w okresie od dnia 1 stycznia 1925 r. do dnia 31 grudnia 1928 r. z powodu pozostawania bez zatrudnienia, udowodnionego zaświadczeniem władzy publicznej;
- 3) gdy przerwy w opłacaniu składek powstały w okresie od dnia 30 sierpnia 1920 r. do dnia 31 marca 1924 r. z powodu opłacania składek w wysokości niższej od wówczas obowiązującej;
- 4) niezależnie od czasu i powodów powstania przerw w opłacaniu składek — gdy za osoby te opłacono ogółem 1000 ważnych składek tygodniowych na zasadzie ordynacji i na zasadzie ustawy lub taką ilość ważnych składek tygodniowych na zasadzie ordynacji i na zasadzie ustawy, która stanowi co najmniej $\frac{3}{4}$ liczby tygodni kalendarzowych, jakie upłynęły między powstaniem po raz pierwszy obowiązku ubezpieczenia na zasadach ordynacji a dniem nastąpienia wypadku losowego.

§ 4. 1. Osobom, wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 2), przywraca się uprawnienia ubezpieczeniowe z tytułu ubezpieczenia na zasadach ustawy o kasach brackich, utracone z powodu przerw w ubezpieczeniu, w przypadkach:

- 1) gdy przerwy powstały w okresie od dnia 1 stycznia 1929 r. do dnia 31 grudnia 1933 r.;

- 2) gdy przerwy powstały w okresie od dnia 1 stycznia 1925 r. do dnia 31 grudnia 1928 r. z powodu pozostawania bez zatrudnienia, udowodnionego zaświadczeniem władzy publicznej.

2. Osobom, wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 2), przywraca się również uprawnienia ubezpieczeniowe z tytułu ubezpieczenia na zasadach ustawy o kasach brackich, utracone z powodu niezaliczenia okresów ubezpieczenia, przebytych w różnych bractwach górniczych, gdy osoby te po powstaniu Państwa Polskiego przebyły ogółem 60 miesięcy w ubezpieczeniu na zasadach ustawy o kasach brackich.

3. Osobom, wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 2), którym przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wstrzymana została renta bracka z powodu odzyskania zdolności do pracy zawodowej, przywraca się uprawnienia ubezpieczeniowe z tytułu ubezpieczenia na zasadach ustawy o kasach brackich, a okresu od wstrzymania renty do wejścia w życie rozporządzenia niniejszego nie wlicza się do okresu, w ciągu którego w myśl statutów byłych bractw górniczych utrzymywane są uprawnienia brackie.

4. Przywrócenie uprawnień, określone w ustępach poprzedzających, nie służy osobom, którym instytucje ubezpieczeniowe wypłaciły udział w funduszach rezerwowych lub zwróciły część składek (§ 8 ustawy o kasach brackich).

§ 5. Osoby, którym na podstawie § 3 i 4 przywrócono uprawnienia ubezpieczeniowe — mogą, dla celów oceny uprawnień do świadczeń, udawadniać okoliczność pozostawania bez zatrudnienia w okresie od dnia 1 stycznia 1934 r. do wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zaświadczeniami władzy publicznej.

§ 6. Osoby wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1) mogą kontynuować ubezpieczenie na zasadzie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 lutego 1936 r. o kontynuowaniu ubezpieczenia przez osoby, które przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym były ubezpieczone na zasadzie księgi IV ordynacji ubezpieczeniowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 116), jeżeli do dnia 31 grudnia 1940 r. opłacą za okres od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1940 r. składki w myśl zasad tego rozporządzenia.

§ 7. Przywrócenie uprawnień, określone w § 3 i 4, nie służy osobom, uprawnionym na podstawie ustawy do renty inwalidzkiej, renty wdowiej poinwalidzkiej lub renty sieroczej poinwalidzkiej.

§ 8. W przypadkach, gdy odmowa renty z powodu utraty uprawnień została orzeczona przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego

szego prawomocnym orzeczeniem instytucji ubezpieczeń społecznych lub właściwego organu orzekającego — przywrócenie uprawnień następuje na wniosek osoby interesowanej. Wniosek taki należy wnieść do właściwej instytucji ubezpieczeń społecznych do dnia 31 grudnia 1940 r.

§ 9. Renty, do których osoby interesowane nabydą prawo wskutek zastosowania prze-

pisów rozporządzenia niniejszego, przyznaje się od terminu nie wcześniejszego, jak od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca, następującego po jego ogłoszeniu.

Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

467

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 25 lipca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 22 stycznia 1938 r. o sposobie udowodnienia czynnego udziału w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 2 ust. (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464) zarządzam co następuje:

§ 1. W załącznikach (Nr 1 i 2) do rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia

22 stycznia 1938 r. o sposobie udowodnienia czynnego udziału w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 50) wprowadza się zmiany następujące:

1) w załączniku Nr 1:

a) treści pod L. p. 43 nada się brzmienie:

43.	Powstanie Śląskie: pierwsze	od 15 sierpnia 1919 r. do 26 sierpnia 1919 r.
	" " drugie	od 19 sierpnia 1920 r. do 25 sierpnia 1920 r.
	" " trzecie	od 2 maja 1921 r. do 1 września 1921 r.

b) na końcu wykazu pod nową L. p. 45 zamieszcza się treść następującą:

45.	Związek organizacji Wolność i uczestników walk o niepodległość z formacji b. armii austriackiej	od 23 listopada 1917 r. do 31 października 1918 r.
-----	---	---

2) w załączniku Nr 2 pod L. p. 3 w rubryce „Przechowuje się akta formacji lub organizacji niepodległościowych” dodaje się na końcu wyrazy: „Związku organizacji Wolność i uczestników walk o niepodległość z formacji byłej armii austriackiej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

468

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 26 lipca 1939 r.

o sposobie postępowania habilitacyjnego w państwowych szkołach akademickich.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 1, poz. 6) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 kwietnia 1936 r. o sposobie postępowania